



14. roč. – 3/2004

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.

Mimo jiné se dočtete

o výsledcích voleb do Evropského

parlamentu za obec Hukvaldy, o soutěži orchestrů a mažoretek. Dozvíte se o nových
knižních titulech v obecní knihovně a že fotbal na Hukvaldech má 65 let.

občasník



Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Provoz, údržba a investice v naší obci	3
Usnesení z 8. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy ze dne 12. 5. 2004	4
Výsledky voleb do Evropského parlamentu za obce Hukvaldy	6
Roztančený Frýdek–Místek	7
Zpráva o postupu výstavby OIIS Hukvaldy	8
PODĚKOVÁNÍ	9

Z NAŠICH ŠKOL

Poděkování	9
------------	---

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Vznik zástavby — Dolní Sklenov	10
--------------------------------	----

KULTURA

Rozhovor	14
Koncert 9. 5. 2004	15
Soutěž orchestrů a mažoretok o pohár Grenzenlos (bez hranic)	16
Vrcholí oslavy Roku české hudby	17
Mladí hukvaldští umělci ve stopách Leoše Janáčka	18
Půlrok v obecní knihovně	19
Nové knižní tituly v obecní knihovně	19

SPORT

Turistické jaro 2004	21
65 let kopané na Hukvaldech	21
Tenisové soutěže	26
Výlet rodičů s dětmi na Landek	27

VÍTE, ŽE...

Kalendárium	27
Aktuálně k reformě veřejných financí (5.)	29
Vína s přívlastkem	30

NAŠE RADY

Čistá voda v žumpě. Septik není třeba vyvážet	31
---	----

NEPŘEHLÉDNĚTE



Úvodem

Třetí číslo Hukvaldského občasníku vychází na počátku prázdnin, což dokazují hezké kresby našich dětí. O tom, jak naše děti prožily prázdniny si přečtete v čísle 4/2004, stejně jako o výsledcích školního roku 2003/2004.

Úvodní článek rubriky Správa obce patří informacím o dění v obci — o přípravách na oslavy 150. výročí narození L. Janáčka, jak pokračují investiční akce. Pak se můžete seznámit s usnesením z 8. jednání zastupitelstva obce. O návštěvě souboru z Portorika na Hukvaldech se dovíte z článku Roztančený Frýdek–Místek.

Pokračování seriálu o zástavbě v naší obci se týká historie prvních 30 popisných čísel v Dolním Sklenově.

V rubrice Kultura si můžete přečíst články o koncertech, o úspěchu naší Lašské dechové hudbě mladých a našich mažoretěk na festivalu Grenzenlos v Německu a rozhovor Tomáše Hančla se skladatelem, rodákem z Brušperka, Jožkou Matějem. Nechybí také informace o obecní knihovně a o nových knihách.

Sport — to je ohlédnutí za počátkem turistické sezóny i za pochodem Po zarostlém chodníčku, vzpomínání na založení hukvaldského oddílu kopané, od něhož uplynulo 65 let, i informace o tenise a o výletu rodičů s dětmi na Landek.

V Kalendáriu vzpomínáme 60. výročí umučení našich spoluobčanů za 2. světové války. V rubrice Víte, že... najdete pokračování seriálu Aktuálně k reformě veřejných prostředků a také zajímavosti o přívlastkových vínech. V našich radách si nezapomeňte přečíst o přípravcích na čištění odpadních vod.

Neuweřejnili jsme články politické a články kontroverzní.

Redakce

Správa obce

Provoz, údržba a investice v naší obci

Naše obec se intenzivně připravuje na důstojné oslavy narození našeho slavného rodáka Leoše Janáčka a na XI. ročník mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Obec jako spolupořadatel festivalu má ve svých povinnostech kromě jiného spolupráci při technickém zabezpečení festivalu. Je to pomoc při zajištění dopravy materiálu na hrad, postavení stanu v odborním amfiteátru, včetně zabezpečení technického provozu.

Zabezpečuje se technická pomoc na představení v Hukvaldském dvoře, kde je nutno upravit plochu dvora, přívod elek-

třiny, vody, postavit 4 věže na osvětlení apod. Na Středoevropské fotbalové hry zajišťujeme postavení stanu pro účastníky turnaje, technické zabezpečení ve škole i zajištění sponzorských darů.

Do konce měsíce května byla dokončena II. etapa opravy rodné školy Leoše Janáčka, která zahrnovala instalaci jímký na fekálie, úpravu nádvoří, opravu altánku, opravu fasády. Také byla provedena montáž nové venkovní elektroinstalace. Uvnitř rodného domu se v současné době provádí poslední přípravy na slavnostní otevření rodné světničky a galerie na sobotu 3. července, v den 150. výročí narození Leoše Janáčka.

Další akcí byly úpravy na domu čp. 110 Hukvaldy (Bačkorka). Zde byla provedena celková oprava fasády včetně nátěru oken a dveří. Přitom byla částečně opravena fasáda na budově obecního úřadu, určitě se tím zlepšil vzhled centra naší obce.



V Rychalticích ve smuteční síni byl proveden rozvod vody na tamějších WC, to bylo podmínkou pro zahájení kolaudace tohoto objektu, který byl postaven před cca. 25 lety. V současné době je zde prováděno zaměření parcel odstavné plochy u hřbitova, příjezdní komunikace, následně dojde k majetkoprávnímu vypořádání.

Pokračuje se v montáži kabelové televize směrem na Rychaltice, Hukvaldy, Horní Sklenov. V současné době probíhají výkopové práce na položení kabelu do země v části Rychaltice u ateliéru p. Antonína Kroči. Bližší informace o kabelové televizi budou poskytnuty v jiném článku našeho občasníku.

Na úseku investic — u akce „Výstavba vodovodu Podlesí — Podhoří“ je v současné době skončeno výběrové řízení na dodavatele stavby, před dokončením je stavební řízení a čeká se na přidělení dotace aby se stavba mohla zahájit.

U projektu „Chodník pro pěší II, autobusová zastávka u Dvora a přístřešek u Základní školy Leoše Janáčka“ je vydáno platné stavební rozhodnutí, jsou zpracovány podklady na podání žádosti o grant z programu Phare.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Usnesení z 8. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy ze dne 12. 5. 2004

8/118

Zastupitelstvo obce Hukvaldy schvaluje program jednání 8. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy v tomto znění:

1. Kontrola usnesení.
2. Zpráva o činnosti rady obce Hukvaldy za uplynulé období tj. od 12. 2. 2004.

3. Schválení závěrečného účtu obce Hukvaldy za rok 2003.
4. Rozdělení hospodářského výsledku ZŠ L. Janáčka Hukvaldy, příspěvkové organizace, za rok 2003.
5. Koupě a prodeje obecního majetku.
6. Změna č. 2 územního plánu obce Hukvaldy.
7. Různé, diskuse.

— Informace o výstavbě v obci Hukvaldy

— Informace o nadcházejících akcích — Středoevropské fotbalové hry, oslavy 150. výročí narození L. Janáčka, Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy 2004.

— Pověření úkoly finanční a kontrolní výbor dle doporučení RO — usnesení RO 33/861 a 33/862.

— Informace o BTE

8:0:6

8/119

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** zprávu o činnosti rady obce Hukvaldy za uplynulé období od 12. 2. 2004 do 27. 4. 2004.

11:0:3

8/120

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **souhlasí** s celoročním hospodařením obce Hukvaldy za rok 2003 bez výhrad.

10:0:4

8/121

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** rozdělení hospodářského výsledku příspěvkové organizace Základní školy L. Janáčka Hukvaldy za rok 2003 ve výši 71 445 Kč dle předloženého návrhu tj. 14 000 Kč do fondu odměn, 57 445 Kč do rezervního fondu.

13:0:1

8/122

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** prodej pozemků parc. č. 411 „stavební plocha“ o výměře 48 m² a 513/7 „ostatní plocha“ o výměře 13 m², obě na k. ú. Rychaltice za cenu 200 Kč/m² Severomo-



ravská plynárenská, a. s., Mojmírovců
2748/6 Ostrava.

14:0:0

8/123

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** záměr koupě lesních a jiných pozemků na k. ú. Sklenov

parc. č. 724/1 les o výměře 22 449 m²

parc. č. 725/27 les o výměře 192 m²

parc. č. 725/1 les o výměře 2 707 m²

parc. č. 725/35 les o výměře 412 m²

parc. č. 726 ostatní plocha
o výměře 852 m²

parc. č. 725/28 ostatní plocha
o výměře 4 540 m²

parc. č. 727 ostatní plocha
o výměře 104 m²

v dražbě Finančního úřadu Žďár nad
Sázavou. 10:04

8/124

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **pověřuje** starostu obce jednáním v dražbě Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou ve věci koupě lesních pozemků dle bodu 8/123 do výše 100 000 Kč.

10:0:4

8/125

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** záměr směny pozemků mezi Biskupstvem ostravsko-opavským a Obcí Hukvaldy. Jedná se o tyto pozemky v majetku Obce Hukvaldy:

107 o výměře 216 m² zastavěná plocha

552 o výměře 254 m² zahrada

553/3 o výměře 279 ostatní plocha

555 o výměře 550 m² ostatní plocha

1199/1 — část o výměře 114 m² ostatní
plocha. Celkem 1413 m².

a pozemky v majetku Biskupství ostravsko-opavského:

1199/4 o výměře 1330 m² ostatní plocha

540/2 o výměře 968 m² ostatní plocha.
Celkem 2298 m²

za podmínky uzavření smlouvy o věcném břemení pro přístup do dvora OÚ Hukvaldy přes park.

14:0:0

8/126

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **schvaluje** dle § 84 odst. 2 písm. b) zák. č. 128/2000 Sb; o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, dle odst. 2 a § 31 odst. 1 zák. č. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, změnu č. 2 územního plánu obce Hukvaldy.

10:0:3

8/127

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **vymezuje** dle § 29 odst. 2 zák. č. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, závaznou část změny č. 2 územního plánu obce Hukvaldy, včetně veřejně prospěšných staveb, jak je vyjádřena v regulativech, v rozsahu přílohy č. 1 předloženého materiálu.

10:0:4

8/128

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **vydává** dle § 10 písm. a) a § 84 odst. 2. písm. b) zákona č. 128/2000 Sb; o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů a dle § 29 odst. 3 zák. č. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, Obecně závaznou vyhlášku obce Hukvaldy č. 1/2004, kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška č. 1/1998 o regulativech územního rozvoje obce Hukvaldy, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 1/2001, kterou se vyhlašuje závazná část změny č. 2 územního plánu obce Hukvaldy.

10:0:4

8/129

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** zprávu o veřejnoprávním projednání návrhu změny č. 2 územního plánu obce Hukvaldy s dotčenými orgány státní správy, ostatními orgány, orgány územního plánování a sousedních územních obvodů, právníckými a fyzickými osobami a občany a vyhodnocení všech stano-



visek a připomínek, zpracované dle § 23 odst. 1 zák. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, v rozsahu přílohy č. 3 předloženého materiálu.

10:0:4

8/130

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **bere na vědomí** stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování, vydané dle § 25 odst. 1 zák. 50/1976 Sb; o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a dle § 15 vyhlášky č. 135/2001 Sb; o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci, ve znění vyhl. č. 570/2002 Sb; Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, Odbor územního plá-

nování a stavebního řádu č. j. ÚPS/737/04/Sa ze dne 11. 5. 2004.

10:0:4

8/131

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **pověřuje** finanční výbor finanční kontrolou odpadového hospodářství za rok 2003.

13:0:1 T: 9 zasedání ZO Z: FV

8/132

Zastupitelstvo obce Hukvaldy **pověřuje** kontrolní výbor kontrolou Základní školy L. Janáčka Hukvaldy, příspěvkové organizace — dle čl. 5 a čl. 11 „Vnitřní směrnice o finanční kontrole“ a finanční kontrolou DPS za rok 2003.

8:4:2 T: 9 zasedání ZO Z: KV
V Hukvaldech 14. 5. 2004

Petr Sobotík, starosta

Výsledky voleb do Evropského parlamentu za obce Hukvaldy

Volby proběhly ve dnech 11. a 12. června, sčítání hlasů bylo provedeno v neděli 13. 6. po otevření volebních schránek ve 22 hodin.

V obci Hukvaldy bylo zapsáno ve volebních seznamech

celkem: 1555 oprávněných voličů
Odevzdáno bylo 558 platných hlasů tj. 35,9 %

Voleny byly tyto strany:

Název strany	Počet hlasů	%
01 — SNK sdružení nezávislých a Evropští demokraté	44	7,8
02 — Koruna Česká	1	0,1
03 — Helax – Ostrava se baví	2	0,3
04 — Česká strana sociálně demokratická	41	7,3
06 — Občanská demokratická strana	147	26,3
07 — Strana pro otevřenou společnost	2	0,3
09 — Strana zelených	8	1,4
10 — Humanistická aliance	1	0,1
12 — „Sdružení nestraníků“	2	0,3
14 — Masarykova demokratická strana	1	0,1
16 — Dělnická Strana	2	0,3



17 — Strana práce	1	0,1
18 — Balbínova poetická strana	3	0,5
19 — Za zájmy Moravy ve sjednocené Evropě	5	0,8
20 — Křesťanská a demokratická unie – Čs.strana lidová	96	17,2
21 — Pravý blok-strana za odvolatelnost politiků, referenda...	7	1,2
23 — Unie liberálních demokratů	4	0,7
24 — Komunistická strana Čech a Moravy	140	25,0
26 — Strana za životní jistoty	1	0,1
28 — Nezávislá iniciativa (NEI)	1	0,1
31 — Republikáni Miroslava Sládka	3	0,5
32 — Nezávislí	46	8,2

Pořadí prvních šesti stran:

Název	Počet hlasů
1. (6) Občanská demokratická strana	147
2. (24) Komunistická strana Čech a Moravy	140
3. (20) Křesťanská a demokratická unie-Čs.strana lidová	96
4. (32) Nezávislí	46
5. (1) SNK sdružení nezávislých a Evropští demokraté	44
6. (4) Česká strana sociálně demokratická	41

Marta Sobotková

Roztančený Frýdek-Místek

Ve dnech 15. až 21. 6 2004 proběhl ve Frýdku-Místku jubilejní 10. mezinárodní folklorní festival.

Oficiálně byl zahájen ve středu 16. 6. v budově Základní umělecké školy Frýdek-Místek. Měli jsme možnost se seznámit se zástupci zahraničních tanečních souborů z Mexika, Brazílie, Portorika, Ukrajiny, Lotyšska, Běloruska, naším souborem lidových písní a tanců Ostravice. Tyto taneční soubory se v uplynulých dnech představily svým vystoupením na nádvoří frýdeckého zámku, v kině Petra Bezruče a v Národním domě Frýdek-Místek. O pestré podívané se postaral festivalový průvod a bohatý kulturní víkendový program „Roztančené náměstí“ na náměstí Svobody v Místku.

Také naše obec se zčásti podílela na organizaci festivalu. V pátek 17. 6. jsme na





hukvaldském nádvoří uvítali taneční soubor z Portorika. Po krátkém uvítání panem starostou Petrem Sobotíkem jsem se spolu s paní Ivou Kornetovou ujala role průvodce napříč naší obcí. Navštívili jsme Památník Leoše Janáčka, krátce jsme naše hosty seznámily s historií naší obce a jejími pozoruhodnostmi. Odpolední hodiny jsme strávili v prostorách hukvaldského hadu. Tam se našim hostům moc líbilo. Náhodní návštěvníci spolu s námi shlédli taneční vystoupení souboru z Portorika. Předvedli na pódiu v mottě. Pestrost kroků, svižný rytmus a ladný pohyb tanečnicků umocnil naše zážitky z celého dne prožité s těmito milými lidmi.

Kolem 18. hodiny jsme se rozloučili. Členové souboru děkují za milé přijetí a starost o ně představitelům obce, ředitelství ZŠ, zaměstnancům ŠJ a všem, kteří se na průběhu této milé akce podíleli.

Svatava Hrabovská

Nabídka TV programů „**ZÁKLADNÍ NABÍDKA**“: ČT 1, ČT 2, NOVA, PRIMA, INFO HUKVALDY, INFO KOPŘIVNICE, RAI UNO, TVN 7, POLONIA, RTL 4, VKV FM, TV 5, „O“, MTV2POP, MTV CENTRAL, VIVA1, CNN, CNBC, SUPER RTL, DSE, EXTREM SPORTS, GALAXIE SPORT, EUROSPOORT, ANIMAL PLANET, DISCOVERY, SPEKTRUM, HALLMARK, STV 1, STV 2, TA3/PRIVATE, MARKIZA, JOJ/MUSIC BOX, MINIMAX **za měsíční uživatelský poplatek 130 Kč**

Nabídka TV programů „**KOMPLETNÍ NABÍDKA**“: ČT 1, ČT 2, NOVA, PRIMA, INFO HUKVALDY, INFO KOPŘIVNICE, RAI UNO, TVN 7, POLONIA, RTL 4, VKV FM, TV 5, „O“, MTV2POP, MTV CENTRAL, VIVA1, CNN, CNBC, SUPER RTL, DSE, EXTREM SPORTS, GALAXIE SPORT, EUROSPOORT, ANIMAL PLANET, DISCOVERY, SPEKTRUM, HALLMARK, STV 1, STV 2, TA3/PRIVATE, MARKIZA, JOJ/MUSIC BOX, MINIMAX, HBO, HBO 2 **za měsíční uživatelský poplatek 300 Kč**

Nabídka TV programů „**MINI + FILMOVÁ**“: ČT 1, ČT 2, NOVA, PRIMA, INFO HUKVALDY, INFO KOPŘIVNICE, RAI UNO, TVN 7, POLONIA, RTL 4, VKV FM, HBO, HBO2 **za měsíční uživatelský poplatek 200 Kč** (filmové programy HBO a HBO 2 budou zprovozněny v listopadu 2004)

Zpráva o postupu výstavby OIIS Hukvaldy

Před koncem minulého roku byla smontována a zprovozněna hlavní stanice pro příjem televizních programů. Signál byl dotažen a zpřístupněn pro veřejnost v místním pohostinství v Dolním Sklenově. Zde se mohli občané seznámit na vlastní oči s kvalitou a množstvím přenášených televizních programů. Programový multiplex byl dále seskládán a upraven do dnešní podoby. Aktuální nabídka programů a cen pak vypadá následovně:

Nabídka TV programů „**MINI NABÍDKA**“: ČT 1, ČT 2, NOVA, PRIMA, INFO HUKVALDY, INFO KOPŘIVNICE, RAI UNO, TVN 7, POLONIA, RTL 4 a VKV FM **za měsíční uživatelský poplatek 55 Kč**

Připojovací jednorázový poplatek 5000 Kč (splatný při montáži připojení v hotovosti). Úhrada připojovacího jednorázového poplatku se netýká těch, kteří již poplatek platili.

Veškeré nabídky jsou uvedeny s příslušnou DPH a jsou cenami pevnými. Výše uživatelských poplatků je odvislá od ceny nákupu placených kanálů, vypořádání autorských poplatků, cenami za elektrickou energii a služby spojené s provozem a údržbou systému. Zvyšování poplatků se řídí pravidlem inflace cen, kde pokud nepřesáhne meziroční nárůst inflace cen 10 %, dochází ke zdražení jednou za 3 roky, nejvýše však o nárůst inflace cen za toto období. Původní cenové relace vycházejí ze skutečnosti, že někte-



ré služby související z nákupem programů a služeb v kabelových systémech byly osvobozeny od DPH nebo byly zaříděny v sazbě 5 %. Dnes je vše zatíženo sazbou DPH 19 %. Přesto byly ceny sestaveny pro obec bez zisku a ve srovnání s cenami v komerčních kabelových rozvodech jsou velmi nízké. Obdobným způsobem budou sestaveny ceny za datové služby a Internet.

V současné době probíhá montáž hlavního páteřního vedení podél cesty a směrem od školy k Rychalticím i montáž sekundárního vedení v uličkách. Během měsíce července začne připojování jednotlivých uživatelů k systému OIIS od školy v Hukvaldech směrem na Rychaltice. Úřednostníci budou uživateli, kteří projeví zájem o připojení v roce 2003 zaplacením připojovacího poplatku. Tyto zájemce obec zvýhodnila jednorázovou dotací přípojky. Jednotlivci v lokalitách budou informováni adresným letáčkem, na kterém budou základní údaje o přípojce k systému OIIS, telefonní číslo dispečinku a základní pokyny pro sjednání termínu montáže připojení. Zájemce si telefonicky dohodne termín připojení, popřípadě mu budou sděleny údaje potřebné k součinnosti s připojením.

O dalších službách šířených systémem OIIS HUKVALDY se zmíníme v příštím vydání občasníku.

*Pavel Roudný,
M4 Rožnov pod Radhoštěm, s. r. o.*

Vážení občané,

protože nebývá mým zvykem chopit se mikrofonu bez vyzvání, chtěl bych Vám touto cestou poděkovat za ocenění, které se mi dostalo při koncertě ke 150. výročí narození Leoše Janáčka ve společenském sále Vaší Základní školy. Velice si toho vážím a považuji to spíše jako závazek pro svoji další práci ve prospěch našeho regionu.

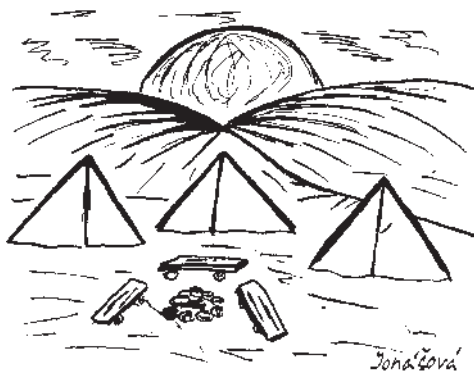
František Kopecký, senátor

Z našich škol

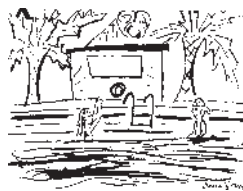
Poděkování

Vzhledem k tomu, že pedagogická rada o klasifikaci a hodnocení za školní rok 2003/2004 se koná až po uzávěrce červnového Hukvaldského občasníku, nemohu údaje zveřejnit. Zpráva bude zaslána do příštího čísla.

Děkujeme vedení obce, drtivé většině členů obecního zastupitelstva, členům rady školy, třídním důvěrníkům a vedoucím kroužků z řad občanů za velmi dobrou spolupráci.



Děkujeme za sponzorské dary Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy firmě Lesostavby, a. s., členům místního sdružení ODS, firmě Lesy Rožnov, a. s., Klubu seniorů Hukvaldy (upečení koláčů na pro účinkující na koncertu 28. 3. 2004), ing. Martinu Dryjákovi, Libuši Hložánkové a dalším, kteří si nepřejí být jmenovaní, ale mnozí pomáhají a přispívají škole pravidelně.



Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy



Minulost a přítomnost naší obce

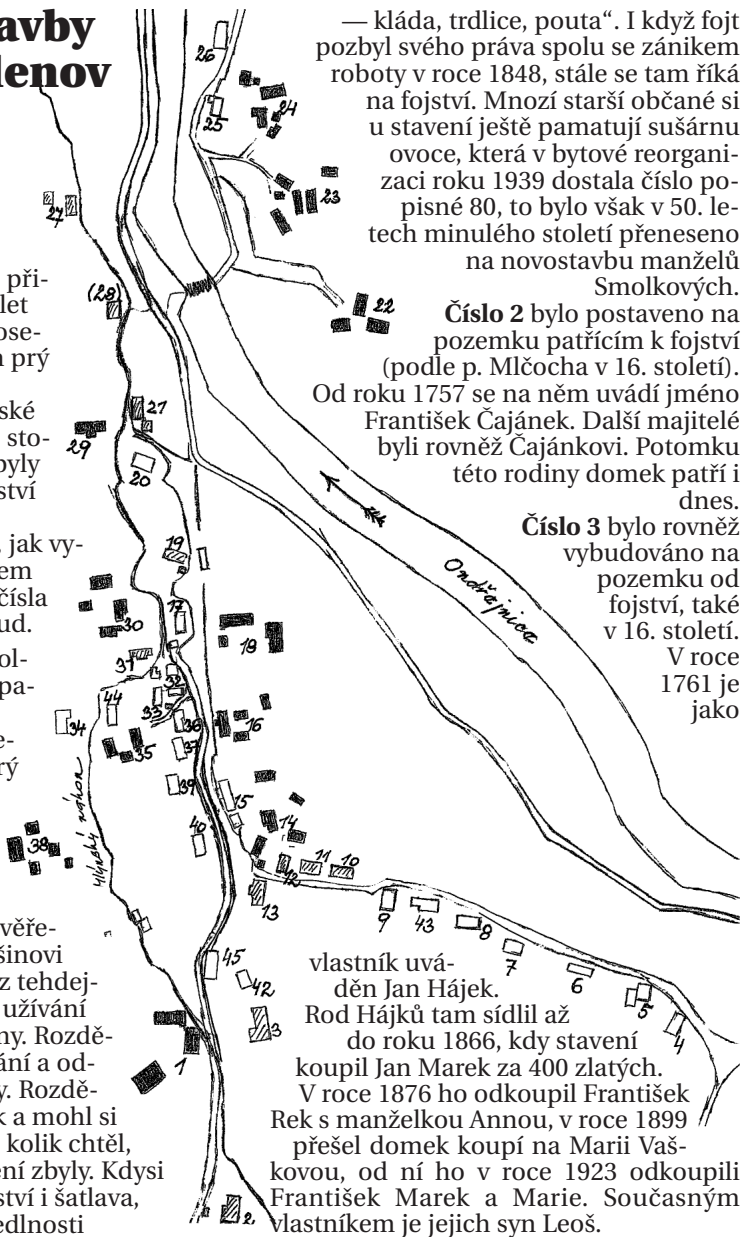
Vznik zástavby – Dolní Sklenov

Pan Mlčoch ve svých materiálech uvádí, že v době vzniku Sklenova tu bylo pouze 7 usedlostí včetně fojství. Do roku 1580 jich je připomínáno 17, o sto let později 18, v době Josefské parcelace jich prý bylo 34.

Nejstarší zemědělské usedlosti jsou ze 13. století. V 16. století přibýly domy v blízkosti fojství a domy na návsi.

Z mapky lze vidět, jak vypadala zástavba kolem roku 1836, popisná čísla v podstatě platí dosud.

Číslo 1 patřilo v dolním Sklenově od nepaměti fojství. V roce 1745 se na něm objevuje rod Marků, který tam žije dodnes. Kronikář Smolík uvádí: „Záкупní fojství stávalo zpravidla v těch obcích, kde vrchností bylo svěřeno některému stařešinovi rozdělení pozemků z tehdejšího společenského užívání dle počtu osob rodiny. Rozdělovatel ručil za vybrání a odvedení záкупní ceny. Rozdělovatel slul záкупník a mohl si ponechat pozemků, kolik chtěl, i ty, které po rozdělení zbyly. Kdysi dávno bývala na fojství i šatlava, prý i nástroje spravedlnosti



— kláda, trdlice, pouta“. I když fojt pozbyl svého práva spolu se zánikem roboty v roce 1848, stále se tam říká na fojství. Mnozí starší občané si u stavení ještě pamatují sušárnu ovoce, která v bytové reorganizaci roku 1939 dostala číslo popisné 80, to bylo však v 50. letech minulého století přeneseno na novostavbu manželů Smolkových.

Číslo 2 bylo postaveno na pozemku patřícím k fojství (podle p. Mlčocha v 16. století). Od roku 1757 se na něm uvádí jméno František Čajánek. Další majitelé byli rovněž Čajánkovi. Potomku této rodiny domek patří i dnes.

Číslo 3 bylo rovněž vybudováno na pozemku od fojství, také v 16. století. V roce 1761 je jako

vlastník uváděn Jan Hájek. Rod Hájků tam sídlil až do roku 1866, kdy stavení koupil Jan Marek za 400 zlatých. V roce 1876 ho odkoupil František Rek s manželkou Annou, v roce 1899 přešel domek koupí na Marii Vaškovou, od ní ho v roce 1923 odkoupili František Marek a Marie. Současným vlastníkem je jejich syn Leoš.



Číslo 4 postavil na obecním pozemku v roce 1789 Josef Fajkus, který pocházel ze statku čp. 29. Po něm byla dědičkou jeho dcera Magdalena, která se provdala za Kašpara Černocho. Černochovi tam pobývali až do roku 1859, kdy se tam přičlenil Valentin Matula. V roce 1893 dům prodali Leopoldu Kulkovi, který tam v tomto roce otevřel obchod. Po něm byl dědicem syn Emanuel. Tato židovská rodina pocházející z blízkého Příbora byla za německé okupace transportována do koncentračního tábora. Dům byl konfiskován a v roce 1948 prodán Bohuslavu Hrabovskému, který tam měl varhanářskou dílnu a opravnu hudebních nástrojů. Pamětníci připomínají i dílnu sedlářskou, která tam prý byla po zrušení obchodu. Rodině Hrabovských patří dům dosud.

Číslo 5 — domek byl postaven na obecním pozemku v roce 1790 Cyrilem Michnou. Během sta let se tam vystřídali Holubovi, Koruňákoví, Sackých. V roce 1896 stavení odkoupili Benedikt Brázda a Žofie. V roce 1913 bylo dáno do dražby, kdy ho koupila Leopoldina Molitorová. Od ní v roce 1927 ho koupí nabyli Josef a Terezie Boháčovi. Po nich se majiteli stali Zubkovi. V 70. letech 20. století domek vyhořel. Pak ho koupili manželé Zdeněk a Ludmila Kubečkoví, kteří ho přestavěli.

Číslo 6 bylo vybudováno na obecním pozemku v roce 1790 (pan Mlčoch neuvádí stavebníka). V roce 1828 se dědicem stal Tomáš Boháč, od něj domek za 100 zlatých koupil v roce 1835 Cyril Boháč a v roce 1848 ho za 200 zlatých koupil Jan Holub. Od roku 1863 se tam usídlila rodina Jurečkova, které dům patří dodnes.

Číslo 7 — původní dřevěnku postavil v roce 1763 Jakub Mikenda, syn Fabiána Mikendy z čísla 13. Po něm dům zdědila dcera Veronika, provdaná za Václava Fajkuse. Od jeho dědiců ho v roce 1877 koupil František Vašek. V roce 1935 se vlastníkem na základě kupní smlouvy stal Jan Jurečka. Před původním domem postavil stavení nové se stejným číslem popis-

ným. Tento domek byl dále stavebně upraven v roce 1971 manžely Zdeňkem a Marií Jurečkovými. Starý objekt byl nějakou dobu užíván jako stolařská dílna, do vybudování nového objektu.

Číslo 8 — budovu vystavěl v roce 1763 na obecním pozemku Jiří Marek. Markovi tam pobývali do roku 1868, kdy se tam přičlenil Jan Jurečka. Stavení bylo v roce 1965 zbouráno, na tomto místě byla vystavěna dvougaráž. Číslo 8 bylo v roce 1971 dáno rodinnému domku Vítězslava a Jany Jurečkových přestavěným z objektu, který měl být stolařskou dílnou.

Číslo 9 stavení postavil v roce 1761 Josef Vašek. Do roku 1913 se tam vystřídalo mnoho vlastníků, nejdříve to byla rodina Smolíkových, která tam sídlila dosti dlouho — až do roku 1873. Pak následovali další vlastníci, u nichž pan Mlčoch neuvádí, zda domek dědili nebo koupili. V roce 1913 se majitelem na základě kupní smlouvy stal Josef Hykl, dlouholetý šafář v hukvaldském dvoře. V roce 1924 stal vlastníkem Jan Volný s manželkou Adolfinou, když se tam přičlenil. Dodnes nemovitost vlastní jejich potomci. Domek prošel několika stavebními úpravami. Někjakou dobu tam byla provozována trafiká.

Číslo 10 — stavení postavené na obecním pozemku tam existovalo již v 16. století. V roce 1735 ho zdědil Jan Děkan, po něm jeho syn Mikuláš. V roce 1809 ho koupil Jiří Fajkus. Dalšími vlastníky byli až do roku 1890 jeho dědicové. Pak ho koupil Jiří Hrček s manželkou Barborou. Jeho dcera Marie se provdala za Leopolda Žáka, jejich dcera Iluše se vdala za Jaroslava Adamovského z Fryčovic. Rodině Adamovských patří domek dodnes, koncem minulého století byl rekonstruován.

Číslo 11 — původně tam bylo obydlí také již v 16. století. V roce 1787 se jako dědic uvádí František Děkan, po něm jeho zeť Valentin Glozik. V roce 1806 stavení koupil František Olšovský. Olšovští tam pobývali až do roku 1849, kdy se majitelem stal František Boháč. Rodina Boháčových tam sídlila do roku 1884, kdy



koupí přešel domek na Valentína Hubeňáka. U stavení byla kovárna zřízena patrně rodinou Hubeňákových. Zanikla v 50. letech minulého století. Také tento objekt byl v 80. letech minulého století rekonstruován.

Číslo 12 — usedlost existovala v 16. století. V roce 1767 ji zdědil Martin Holub. Od jeho pravděpodobně pravnuka ji koupil v roce 1847 František Větril, v roce 1879 František Boháč. Boháčovi byli vlastníky do roku 1928, kdy domek v dražbě koupili Jan a Marie Hubeňákoví. Hubeňákovým patří dodnes. Byl přestavěn v 60. letech minulého století.

Číslo 13 je rovněž usedlost, která na tomto místě byla již v 16. století. V roce 1726 ji zdědil Fabián Mikenda za Lhotky, který se oženil s Annou Hřčkovou. Od počátku 19. století až do roku 1874 byli vlastníky Kláskovi, kdy se s vdovou Marií oženil Valentin Rožnovský. Jejich dcera se provdala za Josefa Hřčka. Rodina Hřčkova domek vlastnila do roku 1903, kdy ho koupili Petr a Anežka Sivkovi. Jejich potomkům patří domek dodnes.

Číslo 14 — tato zemědělská usedlost existovala ve 13. století. V roce 1640 se jako dědic uvádí Václav Smolík. Jméno Smolík pak na tomto místě existovalo až do roku 1913, kdy vlastnictví přešlo na nejmladší dceru Jana Smolíka, dlouholetého starosty, Františku, provdanou za Josefa Matulu z Rychaltic. Po nich se vlastníky stali manželé Žvakovi, Marie Žvaková byla dcerou Josefa a Františky Matulových. V současné době je dům, který byl vystavěn v polovině 19. století, nedávno velmi pěkně rekonstruován.

Číslo 15 — domek vystavěl v roce 1782 Josef Smolík, švec. Sto let patřil této rodině, i když od roku 1858 se tam uvádí jméno František Kološ, za něhož se provdala Veronika, vdova po synovi původního stavebníka. Od roku 1895 až dosud tam sídlí rodina Fojtíkova. V roce 1973 bylo stavení rekonstruováno na budovu s patrem.

Číslo 16 — usedlost existovala již ve 13.

století. V roce 1698 se uvádí jako dědic Jan Křížan a Dorota. Další vlastníci — dědicové — byli postupně Čajánkovi, Michnovi, Smolíkoví. Posledně jmenovaní až do roku 1890, kdy po vystěhování posledních Smolíků do Ameriky nemovitost koupil Josef Jung, nájemce hukvaldského pivovaru. Od jeho syna Ludvíka ji koupil získal Leopold Kubala. Ve vlastnictví této rodiny je dosud. Je domněnka, že tam existoval šenk, kde byla v době prvních voleb do obecního zastupitelstva hospodskou Mária a nově zvolené zastupitelstvo tam šlo po slavnostním Te Deum v rychaltickém kostele volby zapít.

Číslo 17 — stavení na obecním pozemku postavil v roce 1765 Mikuláš Holub jako výměnek k číslu 18. Ještě před tím v těchto místech prý stávala obecní pas-touška. Další generace vlastníků byli potomci a až do roku 1932 tam existovalo jméno Holub. V tomto roce se majiteli stali Viktor a Božena Morisákoví — Božena byla rozená Holubová. Koncem 80. let 20. století domek koupili současní vlastníci.

Číslo 18 — jeho existence je již z 13. století. Byla to zemědělská usedlost. V roce 1647 se jako dědic uvádí Adam Holub. Rodina Holubových je na této zemědělské usedlosti dodnes. Podle dostupných materiálů je to rod, který na usedlosti sídlí více než 350 let. Na staré mapě z roku 1836 je obytné stavení zakresleno kousek dále od silnice. Obytná budova z druhé poloviny 19. století byla v 50. letech 20. století přestavěna.

Číslo 19 — existovalo již v 16. století. V roce 1645 nemovitost zdědil Jiří Prachař. V roce 1775 se stává majitelem Valentin Boháč a jeho manželka Rozálie, která byla rozená Prachařová. Boháčovi vlastnili objekt do roku 1873, kdy ho koupil Jan Marek z fojství, přestavěl ho a zřídil v něm hostinec. Dalšími vlastníky byli jeho potomci, a to až do roku 1935, kdy hostinec v dražbě koupil Alois Rožnovský. Hostinskou činnost tam stále provozoval, v roce 1945—1946 přistavěl sál. Pak tam až do doby, kdy byl objekt v restituci



vrácen, pohostinství bylo provozováno spotřebním družstvem Jednota. Sál byl v roce 1988 přeměněn na prodejnu, ta je tam dosud. Od letošního roku je součástí hostince malý pivovar, v němž se vaří kvasnicové pivo. Vlastníkem objektu je potomek Aloise Rožnovského, hostince i prodejna jsou v pronájmu.

Číslo 20 — stavení bylo zbudováno v roce 1742 Janem Sýkorou (pan Mlčoch uvádí na vlastním). Dalšími vlastníky Sýkorovi, od roku 1923 se jako majitel uvádí Jurečka Josef a Emilie. Emilie Sýkorová — vdova po Františkovi Sýkorovi, který padl v 1. světové válce, se provdala za Josefa Jurečku. Rodině Jurečkových patří objekt, který byl rekonstruován v roce 1984, dosud.

Číslo 21 — stavení vybudoval na vlastním pozemku Christian Hanzelka, v roce 1870 ho koupil Jakub Grossmann, od roku 1864 se jako majitel uvádí Josef Kunz, který se tam patrně přiznal. V roce 1911 chalupu koupil Antonín Kroča s manželkou Matyldou, rozenou Dryjákovou. Rodině Kročových patří tato nemovitost dosud.

Číslo 22 — zemědělská usedlost, která existovala již ve 13. století. V roce 1695 ji zdědil Ondřej Hrček. Dalšími vlastníky jsou v několika generacích potomci tohoto rodu. Kolem roku 1960 bylo stavení zbouráno a popisné číslo 22 bylo dáno druhé části stavebně rozděleného čísla popisného 61. Přibližně v místech objektů původního statku byly postaveny potomky rodiny Hrčkových domky čp. 124 a 134.

Číslo 23 — rovněž zemědělská usedlost již ze 13. století. V roce 1643 ji zdědil Adam Jurečka. V roce 1774 se spoluvlastníkem stal Jakub Grossmann, který si vzal vdovu po Valentinovi Jurečkovi Veroniku. Ta se provdala za Josefa Sýkoru a Sýkorovi tam hospodařili až do roku 1866, kdy usedlost koupil Jan Matula, dodnes se tam mezi staršími dolnosklenovskými občany říká „Sýkorovice“. Poslední Sýkora odešel na Hájov, kde koupil chalupu a založil hájovskou větev Sýkorových.

Číslo 24 je rovněž zemědělskou usedlostí z 13. století. V roce 1716 se jako dědic uvádí Jan Jurečka. Další vlastníci byli také Jurečkovi, a to do roku 1907, kdy se spolujeditelem stal Jan Korneta z Rychaltic, který se tam přiznal. Dnešní majitelkou je jeho vnučka.

Číslo 25 — bylo vystavěno v roce 1772 na pozemku od čísla 24 Josefem Boháčem, který se oženil s Veronikou Jurečkovou, v roce 1804 se dědičkou stala jeho dcera Barbora, která se provdala nejdříve za Františka Smolíka, pak za Františka Holuba. Od ní nemovitost zakoupil František Glozik a vlastnil ji do roku 1922, kdy byla prodána Adolfovi a Janě Fojtíkovým. S Janou rozenou Fojtíkovou se oženil Michal Ručka, po jeho smrti stavení zdědila jeho druhá manželka Anežka. Její dědicové ho prodali současným vlastníkům.

Číslo 26 — stavení bylo postaveno na obecním pozemku v roce 1770 Josefem Jurečkou a do roku 1878 ho vlastnili jeho potomci. Pak postupně přešlo koupí na několik dalších majitelů. Jedním z nich například byla i Eleonora Cásková, která byla mecenáškou rychaltického kostela, jak uvádí farní kronika. Od dědiců Františka Piskoře, který stavení koupil v roce 1924, odkoupil dům další majitel, od něj pak současný. V roce 1998 tam byla otevřena prodejna krmiva pro zvířata.

Číslo 27 — původní usedlost z 16. století stávala na břehu rybníka Hučák. Jejími vlastníky — dědici — byli Jan Bujnoch a Magdalena, v roce 1789 se tam uvádí jméno Kubla, jeho manželka Ludmila byla rozená Bujnochová. V roce 1813 stavení koupil Ondřej Dryják. Jeho potomci ho vlastní dosud. V materiálech se uvádí, že stavení vyhořelo a roce 1931 bylo vystavěno znovu, nikoliv na původním místě, ale o kus níže.

Číslo 28 — stavení, které má dodnes toto číslo popisné, bylo postaveno v roce 1830 na pozemku patřícím k číslu popisnému 16 Janem Šnajdrem. Od něj ho v roce 1876 koupila Anna Škardová a o 4 roky později ho odkoupil Ludvík Sobotík. Sobotíkovi byli na tomto místě až do roku



1937, kdy domek koupil Antonín Fabriger s manželkou Žofií. Fabrigerovým patří dosud. U tohoto čísla popisného je zajímavé to, že vybočuje z číselné řady — je na zcela jiném místě než sousední číslo nižší a vyšší. Pan Mlčoch ve svých materiálech uvádí, že v místech nynějšího č. 48 byl kdysi pod číslem 28 výminek k číslu 22, který zanikl před rokem 1830.

Číslo 29 — další zemědělská usedlost ze 13. století. Uvádí se, že statek byl zpusťošen. Na staré mapě je zakreslen na břehu mlýnského náhonu. Z materiálů jsem nezjistila, kdy byl vystavěn na místě, kde je dnes. Z majitelů se uvádí Ondřej Fajkus, o 50 let později ho koupili Augustin a Marie Matulovi. Tento rod tam sídlil

do roku 1923, kdy ho koupili František a Božena Tichavští. Této rodině patří dodnes.

Číslo 30 — selská usedlost, která se připomíná ve 13. století, stávala na levém břehu mlýnské strouhy a v pořadí gruntů 29 a 38. Počátkem 20. století bylo vystavěno nové obytné stavení naproti číslu popisnému 19 namísto starého výměnku, ve 30. letech za ním byla postavena nová stodola. V roce 1688 se na usedlosti jako dědic uvádí Jiří Boháč. Rod Boháčových tam sídlil do roku 1885, kdy se vlastníkem stal Petr Jalůvka, který se tam přizženil. Jalůvkovým dům patří dodnes.

(Pokračování příště)

Karla Klečková

Kultura

Rozhovor

Jsou rozhovory předem domluvené, dlouho pečlivě připravované, a naopak nahodilé, bleskové, improvizované. Ten s Jožkou Matějem je zcela výjimečný.

Náš vzájemný vztah se po celá desetiletí vyznačoval otevřeností myšlenkám a srdci, přetavil se v kamarádský, přátelský. Věkový rozdíl devíti let jsme nevnímali, neregistrovali. Kladeňák v Ostravě, Lach Jožka v Brušperku.

Léto roku 1981. Matějův rodný domek Na Závodí 545, na prázdninový pobyt v Brušperku se Jožka celý rok těší nejvíce. Matějovy pracovní prázdniny. Ze skic tu dokončuje své nové skladatelské opusy, čisté listy z balíku partiturového papíru čekají na zaplnění. Také nutné korektury před tiskovým vydáním.

„Tomáši, přijed, vem i magneták“

Jaká pocta pro rozhlasového redaktora. Výzva. Před mikrofonem Jožka Matěj respekt nemá. Důvěrně zná prostředí hudební režie a nahrávací studio v pražském, olomouckém, především v ostrav-

ském radiu. I dnes přesně formulované odpovědi na nahodilé otázky.

Zahrádka u Matějů. Včelí bzukot pravidelně prořezává nad námi prolétávající stůhačka, rolující na nedaleké mošnovské letišti. Původní nahrávka rozhovoru čeká až na tuto premiéru roku 2004.

Stále platné, snad ještě aktuálnější, myšlenky a názory Lacha Jožky Matěje.

Jaké – zatím – Jožko, tvoje letošní léto?

„Pro mne velice, velice dramatické. Především jsem dělal dvě velice těžké korektury: Violovou rapsodií, protože její interpret — Lubomír Malý — mi ztratil rukopis. Z particella jsem proto musel narychlo vytvořit nový klavírní výtah. Další korekturou je velmi rozsáhlý materiál opery na námět Werfelova románu 40 dní, partitura obsahuje 1200 stran, klavírní výtah také asi 350—400 stran. Kromě toho jsem vytvořil Varhanní fantazii, což je jakási studie, snad budoucí koncert pro varhany. Pro přehlídku SČS píši symfonickou fresku Dělník. Ještě chci dopsat pětiminutovou brilantní kompozici pro



flétnu, která by měla zaznít na chomutovské interpretační soutěži.

Pochopitelně mám v úmyslu napsat několik kompozic pro ty orchestry, které mám rád: Tvoji Ostravanku, Českou muziku Pepíka Charváta...

Tvůj vztah, Jožko, k dechové hudbě, od mládí?

„K této hudbě mám blízký, ba důvěrný vztah — od mládí. Mládežnické dechové orchestry tady za mého mládí neexistovaly. Tady to byly muzikantské rody, které si vychovávaly svá děcka pro svou kapelu. Tak jsem vyrůstal i já. Táta měl kapelu, téměř 50 lidí, v ní nás hrálo 30 Matějů! Další rod byli Palkovští, pak Nedvědů. V Brušperku se například odehrávaly pohřby ráno, to už dávno pomínou. A svatby? Ty trvaly mnohdy celý týden.“

Tvůj kvapík Harlekýn, jak se dostával do světa?

„Harlekýn měl premiéru u Ostravanky. Z mých prvních asi dvaceti skladeb, které jsem napsal speciálně pro dechové orchestry, ponejvíce premiérovala právě Ostravanka a Československý rozhlas Ostrava. Vzpomínáš ještě na původní nástrojové obsazení kapely: na křídlovku Mirek Adamec, trumpetista Karel Kula, tenorista Olda Čaš, klarinetista Karel Tesar? V Ostravance mělo také premiéru Na košatském vinobraní, to už s kouzelným hobojovým sólem Pepíčka Kutmona. Až potom se dostávaly moje skladby pro dechové orchestry na pulty orchestrů v Praze. Harlekýn zazněl poprvé v pražské Lucerně pod taktovkou jeho instrumentátora, dirigenta ÚHČLA — Karla Mikulášťika. Moje původní instrumentace byla pro Ostravanku, Mikulášťík ji rozšířil pro Ústřední hudbu. Na koncertě v Lucerně byla mimo jiné přítomna delegace americké vojenské hudby z Kolína nad Rýnem. Jan Fadrhons si Harlekýna tak oblíbil, že jej uváděl s Ústřední hudbou jako znělku na Světové výstavě v Bruselu. Dechová hudba — to jsou pro mne varhany! U nás to je proměnlivý koncert. Já na nich tady hrával. A co zahradní slavnosti: Vždycky to byly akce pro lidi.

Posečená tráva voněla, veřejná cvičení, akce různých spolků. Na to se lidé v Brušperku po celý rok těšili. Dechová hudba provází člověka od kolébky do hrobu.

Co já toho v muzice zažil. Živil jsem se jako vážný muzikant (člen orchestru opery v Ostravě), píšu velké formy, také je to mým cílem a finálem. Bez té malé, tzv. konzumní hudby nemohl bych existovat. Tu bych proto nikdy nechtěl opustit. To je totiž to, co je hudba života! Hudbu lidé potřebují. Chci vždy hudbu povýšit, aby to bylo na řemeslné úrovni svých studií, mého dosaženého technického vývoje. Záleží mi na tom, aby alespoň část z toho, co napíšu, aby lidé pochopili. Abych měl prostě takové publikum — ten kořen národa, jak to říkával i Leoš Janáček. Za Janáčka byl, pochopitelně, svět jiný, měl jiný tvar a jinou barvu. Jestliže ten kořen života někdo opustí, je to špatné.“

Tomáš Hančl

Koncert 9. 5. 2004

V neděli 9. 5. 2004 se konal koncert varhanní a duchovní hudby v kostele sv. Mikuláše v Rychalticích u příležitosti 150. výročí narození Leoše Janáčka a 100. výročí úmrtí Antonína Dvořáka. Tamějším varhanám, na něž jistě v minulosti Janáček hrával, byly přestavěny a zkvalitněny 2 rejstříky. Průvodní slovo pohotově zvládla Dagmar Giňovská. V programu vystoupili mladí interpreti z Hukvald, Aleš Písařovic (housle) a Jana Kurečková (soprán). Blízké okolí reprezentovali Irena Magnusková z Janovic u Frýdlantu (alt) a Petr Strakoš z Fryčovic (varhany). Všichni čtyři se dalšímu vzdělávání soustavně věnují, dobře se znají, chránová hudba je v jejich repertoáru a všichni mají své příznivce. Na programu byla nejen díla zmíněných již autorů, ale také F. Schuberta, J. W. Mozarta a jiných.

Slušně zaplněný rychaltický kostel sledoval naše mladé umělce pozorně, vní-



mavě a upřímně jim svým závěrečným potleskem poděkoval. Nenápadnému Petru Strakošovi kytku pohotově předala Irena Magnusková a dokonce přidala zasloužený polibek. Patron kostela svatý Mikuláš se na vše s pochopením díval a dál si klidně rozdával na oltárním obraze almužny potřebným. Spolu s několika známými návštěvníky koncertů jsme se shodli, že šlo o hodně zdařilou akci a snad až srdeční záležitost.

Petr Bujnoch

Soutěž orchestrů a mažoretek o pohár Grenzenlos (bez hranic)

— 14. Thumer Orchstertreff 04.—06. Juni 2004 — Německo

Společnost pro dechovou hudbu ve Frýdku-Místku — Velký dechový orchestr Válcovny plechu obdržel od Verien Jugendblasorchester der Stadt Thum/Erz E. V. pozvání pro mládežnický orchestr a mažoretky k účasti na 14. soutěžním festivalu dechových hudeb a 3. saském ročníku mažoretek o pohár Svobodného tisku v saském Thumu v Německu. Podmínky pro tuto nabídku splňovali — Lašská dechová hudba mladých z Hukvald a mažoretky Bystroušky z Hukvald, a hlavně mažoretky Krokodylí z Ostravy, které s námi spolupracují. Nabídku podpořila ředitelka Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy Mgr. Alena Lévovala a Obec Hukvaldy — hlavní sponzor těchto mladých amatérských kolektivů. Financování, ubytování a stravování zajistili pořadatelé, dopravu Obec Hukvaldy. Pro soubory nastalo nacvičování programu pro soutěžní vystoupení. Pro mažoretky byly stanoveny podmínky podle mezinárodních soutěžních hodnocení, pro Lašskou dechovou hudbu mladých

rovněž podle mezinárodního hodnocení CISM. Komunikace byla pro nás dost obtížná, neboť písemné pokyny jsme dostávali v německém jazyku, také po dobu pobytu jsme měli problémy — mladí se spíše domlouvali anglicky. Z finančních důvodů byla naše účast limitována počtem míst v autobuse typu Neoplan. Jeho řidič nás bezpečně dopravil tam i zpět. Stravování bylo zajištěno podle německých receptur, ubytování v tělocvičně, koncertování ve „slavnostním stanu“, který byl tak veliký jako náš veliký „křavín“. Od rána do večera vyhrávalo na pódiích 42 orchestrů a svá vystoupení předvádělo 17 mažoretkových skupin. 21 orchestrů se zúčastnilo soutěžních vystoupení, včetně naší Lašské dechové hudby mladých z Hukvald, která se přihlásila do A skupiny pro začínající orchestry. Ve skupině mažoretek soutěžily mažoretky





Krodýli z Ostravy. Oficiálního umístění jsme se nedočkali, neboť jsme po „polední serenádě“, v neděli od 13 hodin pro 17 mažoretkových skupin a od 14 hodin pro 1000 hudebníků, odcestovali domů. Podle předběžného hodnocení Lašská dechová hudba mladých z Hukvald obdržela u porotců 80,00; 81,50 a 82,00 bodů, což nás mile překvapilo. Hráli jsme pět soutěžních skladeb — Veselí kováři — pochod od Julia Fučíka, Maminčina pohádka od Jindřicha Pravečka, Procházka parkem od Pavla Staňka, Na horách od Františka Maňase a Naše jaro od Miloše Machka. Oficiální hodnocení jsme dostali poštou ve čtvrtek 17. června 2004. Lašské dechové hudební mladých z Hukvald dali porotci 81,33 bodů, čímž získala ve skupině A broušený pohár. Z 21 dechových hudeb se takto zařadila na 8. místo ze všech orchestrů skupin A, B, C — skupina D nedosáhla pohárového hodnocení a skupina E nebyla zastoupena. Oficiální hodnocení mažoretkek se nám dosud nepodařilo zjistit. Po vystoupení, při vyhlásování výsledků, naše mažoretky nedosáhly počtu bodů potřebných pro získání poháru. Mimo soutěžní vystupování jsme účinkovali každý den pro cca 5000 milovníků dechové hudby, většinou to byli mladí lidé.

Festival je největší prezentací české mládežnické dechové hudby v Německu – u nás doposud údajně nemáme dostatečnou prostorovou kapacitu. Kromě německých švédských a jiných orchestrů se tohoto setkání zúčastnily orchestry ZUŠ Němčice na Hané, ZUŠ České Budějovice, ZUŠ Kynšperk, Lučan Žatec, ZUŠ Žamberk, ZUŠ Praha 3, ZUŠ Plzeň, ZUŠ Vimperk, ZUŠ Zábřeh na Moravě, ZUŠ Kadaň, ZUŠ Šterbová, ZUŠ Litvínov, ZUŠ Třebíč, Mladá muzika Šardice, ZUŠ Ústí nad Orlicím Kapela 35. pěšího pluku Plzeň, DO Litomyšl, DOM Juvenka Bezručovice a také Lašská dechová hudba mladých Hukvaldy s mažoretkami Bystroušky a Krokodýli.

I když nám počasí moc nepřálo, byl to pro mladé hudebníky a mažoretky ne-

všední, nezapomenutelný zážitek. Byla to odměna za poctivou čtyřletou práci s mladými lidmi, kteří jsou vychovávaní k lásce ke koncertní dechové hudbě a pohybové kultuře dívek. Byla to nádherná podívaná, když sluníčko ozářilo pestrobarevný obrazec mažoretkových skupin na fotbalovém stadionu. Byl to hřejivý pocit, že mezi nimi jsou krásná česká děvčata. Když hrála naše Lašská dechová hudba mladých a před ní tančily mažoretky Bystroušky a Krokodýli, komentátor nemusel vybízet početné publikum k nadšenému potlesku.

Naše účast na projektu Grenzenlos byla v době oslav 150. výročí narození našeho hudebního skladatele Leoše Janáčka a takto důstojně zapadala do programu všech hudebních akcí, které se v rámci těchto oslav konají. Je to pro nás všechny veliká zkušenost a motivace k dalšímu rozvíjení naší činnosti. Pro ty ostatní zůstává jen zamýšlení, jak dále se podílet na využití volného času dětí a mládeže. Německé ministerstvo kultury a mládeže spolu s organizátory akce „Bez hranic“ nám může být vzorem při prosazování účasti občanů a občanských organizací v regionálním rozvoji a vstupu do EU.

Alois Piskoř, předseda Společnosti pro dechovou hudbu ve Frýdku-Místku

Vrcholí oslavy Roku české hudby

JANÁČEK SVĚTOVÝ

Další z koncertů pořádaných v rámci letošního Roku české hudby se uskutečnil 7. června večer ve společenském sále Základní školy Leoše Janáčka na Hukvaldech. Organizátoři jej nazvali právem JANÁČEK SVĚTOVÝ. Byl již v pořadí třetím větším koncertem, který uspořádala obec Hukvaldy k výročí hukvaldského rodáka, od jehož narození právě letos uplyne 150 let.



Posluchačům se tentokrát představili dva umělci, kteří se setkali v Evropě. Klavírista Norman Shetler, rodák z Filadelfie, který působí jako profesor na Vysoké hudební škole ve Vídni, koncertoval na nejvýznamnějších světových festivalech jako např. v Lucernu, Berlíně, Mnichově, Paříži, Londýně a v New Yorku a také před několika léty na Janáčkově máji v Ostravě. V podání tohoto vynikajícího světového třiasedmadesátiletého klavíristy zazněla Mozartova Fantazie d moll, poté Sonáta F dur pro klavír a Janáčkova Sonáta „1. 10. 1905“ rovněž pro klavír.

Druhým protagonistou večera byl violoncellista doc. Mgr. Jan Hališka, ředitel Janáčkovy filharmonie Ostrava, který jako sólista koncertoval po celé Evropě, ale také v USA, Kanadě, Mexiku, Argentíně, Japonsku a v Jižní Korei. Společně s Normanem Shetlerem přednesli Sonátu A dur pro violoncello a klavír „Arpeggione“ Franze Schuberta a Sonátu č. 3 pro violoncello a klavír Bohuslava Martinů.

Oba umělci spolu poprvé koncertovali v roce 2000 na Vánočním koncertě ve Schwarzenberském paláci ve Vídni.

Koncert „Janáček světový“ se setkal u posluchačů s velkým ohlasem. Oba umělci byli potleskem donuceni dvakrát přidávat. Velkou zásluhu na tomto večeru, stejně jako u předchozích koncertů a přípravě oslav 150. výročí, má radní obce Hukvaldy Pavel Bernatský, který se s nesmírným úsilím a péčí těmto aktivitám v obci věnuje. Jistě potěší i skutečnost, že Norman Shetler i jeho manželka, která jej doprovázela, byli nadšeni nádherným prostředím Hukvald i příjemným společenským sálem ZSLJ a báječným publikem. Večerem opět provázel herec Pavel Handl, který v závěru připomněl koncert absolventů škol s uměleckým zaměřením, kteří žijí v obci Hukvaldy. Koncert se uskuteční 19. 6. 2004 a bezprostředně na něj bude navazovat Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy, který potrvá až do 12. srpna, kdy si připomeneme den úmrtí Leoše Janáčka.

Pavel Handl

Mladí hukvaldští umělci ve stopách Leoše Janáčka

To byl název koncertu, který spolu s Dětským operním studiem Národního divadla moravskoslezského v Ostravě pod vedením paní Lenky Živocké uspořádala v sobotu 19. června 2004 Základní škola Leoše Janáčka na Hukvaldech.

Jeho smyslem bylo představit naše mladé umělce, kteří se na Hukvaldech narodili nebo v současné době tady žijí, a také vzpomenout ty, kteří se zasloužili o připomínání Leoše Janáčka.

V prvé části programu se představili Blanka Mizerová — zpěv, Eva Holubová — kavír a Aleš Písařovic — housle, Jana Kurečková — zpěv a Ivana Dohnalová — harfa. Jejich výkony si právem zaslouží pochvalu a poděkování. Jsme rádi, že mladí lidé na Hukvaldech jdou v Janáčkových stopách.

Pocta příznivcům Janáčka, Hukvald i festivalu a připomenutí těch, kteří se podíleli a podílejí na organizaci oslav Leoše Janáčka a jejich ocenění, bohužel nedopadlo podle představ pořadatelů. Za to se všem omlouvají.

Druhá část patřila vystoupením Dětského operního studia NDM Lenky Živocké a Landek Quartetu. Také ta ocenili posluchači vřelým potleskem.

Mgr. Alena Lérová





Půlrok v obecní knihovně

Ke dni uzávěrky Hukvaldského občasníku, to je do 22. června se zaregistrovalo: celkem 234 čtenářů.

Vypůjčeno bylo celkem	4 735 titulů
z toho	2 721 knih
	2 014 periodik

Složení vypůjček podle tématického zaměření:

beletrie pro dospělé	2 164
naučná literatura pro dospělé	1 724
beletrie pro děti	687
naučná literatura pro děti	160

Na registracích bylo vybráno 8 140 Kč (dospělí čtenáři hradí 50 Kč, děti a studenti 20 Kč)

Prázdninový provoz v obecní knihovně — měsíc červenec a srpen:
doba půjčování úterý 13.00 až 19.00 hod.
Svatava Hrabovská

Nové knižní tituly v obecní knihovně

Naším čtenářům představujeme PhDr. Vlastimila Vondrušku, CSc, který se narodil 1955 v Kladně. Absolvoval studium historie a národopisu na filosofické fakultě University Karlovy v Praze. Vydal mnoho vědeckých studií z oboru dějin kultury. Řadu let se věnoval popularizaci české historie. Od tohoto autora nabízíme z edice Hříšní lidé království českého tři historické detektivky: *Dýka s hadem*, *Záhada zlaté stoly a Adventní kletba*. Děj se odehrává v době Přemysla Otakara II. krále železného a zlatého.

Románový životopis Bohumila Hrabala od Moniky Zgustové s názvem *V rajske zahradě trpkých plodů* nás provází dětstvím, mládím, ale především vyprávěním tohoto známého spisovatele.

V řadě Fuksových próz představují *Myši Natálie Mooshabrové*, což je první román, kde se tento známý autor přesunul ke grotesce a hororu.

Román Andreje Štiavnického *V podzemí čachtického hradu* začíná tam, kde nejnámější autoři vyprávění o čachtické paní a čachtickém hradu skončili. Představuje začátek konce pohnutého životního dramatu Alžběty Balthoryové, kdy už byla formálním výrokem Juraje Thuna odsouzena k doživotnímu žaláři a její pomocníci byli krutě popraveni. Andrej Štiavnický se intenzivně věnoval studiu archívních materiálů a historických dokumentů souvisejících s historií Čachtic. Román proto klade čtenářům, ale i historikům, naléhavé otázky: Kam zmizela Alžběta Balthoryová? Kde je pochována?

Klídek, nerve! Fejetony a povídky — první literární pokus herce, písničkáře, ministra, velvyslance Martina Stropnického.

Nový román Michala Viewegha *Vybíjená* ztvárňuje v rozsáhlém časovém úseku pestré osudy několika spolužáků z gymnázia od doby jejich dospívání až na práh čtyřicítky.

Luboš Nečas *Zůstat člověkem aneb Vzpomínání Heleny Růžičkové*, Marie Formáčková *Na tragickéj život byla pes aneb Ještě něco o Heleně*. To jsou dvě knihy o herečce velmi oblíbené a populární, o jejím životě a o boji se zákeřnou nemocí.

Anna Hessová je česká autorka. V roce 1993 jí vyšla knižní prvotina *Návraty*. Pak další dva romány ze současnosti. Jeden z nich — *Oidipův návrat* — máme nově v naší knihovně.

Titul *Vraždicí Anubis* od Paula Dohertyho by mohl být s podtitulem Další nebezpečný případ egyptského soudce Amerothera. Jak spolu souvisí nesouvisě-



jící vraždy? Kdo se skrývá pod šakalí masku — tvář boha Anubise?

George Simenon je známý autor — *Maigret a lupič klidas*, *Maigret a informátor*. Stěží by se na světě našel milovník detektivek, který by neznal Nábřeží Zlatníků v Paříži a jeho proslulého komisaře.

Italská autorka detektivních románů Donna Leonora má svého hrdinu — komisaře Brunettiho. Dvě knihy: *Smrt v kalné vodě* a *Roucho smrti* jsou plně napětí a zvratů.

Pro milovníky dobrodružných knih jsou autoři R. Koch a Michael Welch určitě přitažliví. *Krycí jméno Artyčok* — tajné pokusy CIA na lidech. Co se dělo po celá desetiletí v amerických laboratořích: Autoři se vydali po stopách biochemika Franka Olsona a jeho údajné sebevraždě.

Byl jsem Saddámovým synem (Jako dvojník ve službách iráckého diktátora). Latif Jahjá vypráví neuvěřitelný ale pravdivý příběh svého života.

Skandál Sandry Brown, *Srdcová dáma* Nory Roberts a *Přijdu tě zabít* Kathy Riechs jsou romány s detektivní zápletkou, plně napětí. Hrdinkami jsou moderní ženy, které jsou schopné, odhodlané a hlavně jsou rozhodnuty vyřešit spleť záhad.

Xantypa, žena filosofa Sokrata (zároveň titul románu) si vzala do hlavy, že naleznou pachatele vraždy, ke které došlo v Athénách, i kdyby měla zkompromitovat celou athénskou společnost. Sokrates se své ženy bál a nepochybně věděl proč.

Synové vlčice — další titul. Jeho děj nás zavede do Říma 7. století před Kristem. Iliana, dcera svrženého etruského krále z Alby oznámí, že čeká dítě boha. Nato je prokleta, vyhnána z města. Po čase porodí dvojčata Romula a Rema. Další osudy dvojčat i jejich matky vypráví spisovatelka Tanja Kinkelová tak, že budete knihu číst jedním dechem.

Strhující románové zpracování romantického životního příběhu jedné z nejkrásnějších královen historie Eleonore Akvitánské nabízí čtenářům autorka Mi-

reille Camel v románu *Lože královny Eleonory*.

Milovnice romantických příběhů upoutají tituly: *Ohnivě okovy* — příběh Mariah se odehrává v Texasu 1894. *Nevinné potěšení* je příběh mladé Honorie, emancipované a tvrdohlavé, který se stal v roce 1818 v hrabství Cambridshire.

Jorina — kouzlo jadeitu — 7. září 1364 — boj o vládu v Bretani — pět drahokamů — pět osudů dívek z kláštera v Auray. *Sametový slib* — děj se odehrává v 16. století za vlády Jindřicha VIII.

Strážný anděl — Londýn roku 1815, pirátská loď Smaragd, její velitel Pohan je milován chudými, ale nenáviděn bohatými.

Žena za zrcadlem — poutavý román. Když se Lary probudí v nemocnici z bezvědomí, netuší, kdo ji srazil autem a nezná ani své jméno. Nezná ani muže, který tvrdí, že je její manžel.

Sluncem spálená zem — tento titul líčí příběh Tary, dívky z lepší rodiny, kterou krutý zážitek přiměje k útěku z domova. Pomoc najde u kočovných cikánů, když ji vyženou odjede do Austrálie a tam se odvíjí její další životní osudy.

Jako poslední titul nabízneme našim čtenářům životopis Madeleine Albrichtové s názvem *Nejlepší ze všech možných světů*.

Zákony života: Všechno na světě je důležité jen dotud, dokud se to neukáže být absolutně zbytečné.

Stanislava Fojtková





Sport

Turistické jaro 2004

První jarní sobotu se uskutečnil 5. ročník turistického pochodu „Výstupy na kopce kolem naší obce“ a můžeme tak již psát o tradiční akci. 27. 3. 2004 místo jarního sluníčka nás však přivítala nová sněhová nadílka, která zredukovala příznivce pochodu na 32 startujících.

Po udržovaných cestách to šlo ještě dobře, první nesnáž nastala u Brusného potoka v oboře, podél něhož vždy vystupujeme na Kazničov. Jedna část účastníků se odpojila a pokračovala na konec obory, kde však stejně stoupala v hlubokém sněhu na vrchol. Dva stmelené kolektivy samostatně procházely vrcholovými partiemi Kazničova, kde se místy brodily v po pás navátých závějích. Zvlášť čtyřnozí miláčci toho měli dost. Byli tak obaleni mokřým sněhem, že se skoro nemohli pohybovat.

Ještě poměrně velká skupina přešla Fojtovy Vrchy, kde bodavý sníh unášený větrem nedovoloval skoro žádný výhled do okolí. Přes Babí hory přešlo jen 6 dobře fyzicky i dobrou výstrojí vybavených turistů. Zakončení proběhlo na koupališti.

V sobotu 17. 4. se uskutečnil zájezd do Slezských Beskyd. Trasa byla pokračováním loňského jarního putování, kdy jsme navštívili Velkou Čantoryji. Tentokrát jsme začali v Hrádku. Vystoupali jsme malebnou otevřenou krajinou s výhledem na Javorový, Ostrý, Kozubovou a ostatní vrcholy Moravskoslezských Beskyd.

Na rozcestí Filipka jsme se pro začínající dešť rozhodli pro snazší trasu na vrchol našeho putování Velký Stožek — 978 m. n. m. Zde jsme navštívili polskou turistickou chatu, kde jsme byli ochotně obslouženi. Po odpočinku pokračujeme

přes Krkavici a Ostrou do Bukovce. 20 km trasu absolvovalo 26 turistů.

V sobotu 15. 5. 2004 se konal již 23. ročník turistického pochodu Po zarostlém chodníčku. Na 15 km trasu se letos dostavilo 209 registrovaných turistů. Přišla zase řada věrných a tradičních účastníků, ale objevili se i úplně noví, kteří šli náš pochod poprvé. Počasí „vyšlo“ a na občerstvení na Kubánkově bylo veselo. V posledních letech nevyhodnocujeme nejstarší účastníky, ale opět byl na trase pan Bohuš Laník z Fryčovic, který ve svých 84 letech absolvoval pochod v dobré formě. Organizačně proběhlo vše bez větších problémů, a tak nezbyvá než poděkovat všem, kteří pochod zajišťovali svou dobrovolnou prací.

Jiří Strakoš

65 let kopané na Hukvaldech

Jednou z letošních zajímavých událostí v naší obci budou Středoevropské fotbalové hry ve dnech 3. až 5. července. Hukvaldy jsou již podruhé hostitelskou obcí — připomeňme III. ročník v roce 1998.

Shodou okolností na letošní rok připadá i 65. výročí založení hukvaldského oddílu kopané a mne zajímalo, jak to vlastně v roce 1939, kdy fotbalový oddíl vznikl, bylo. Šedesát pět let je doba hodně dlouhá, první hráči již nejsou mezi námi. Ale přece se jeden ze zakládajících členů našel. Je to **pan Josef Válek** z Hukvald, který se se mnou a tím i s vámi čtenáři podělil o své vzpomínky. Druhý pamětník hukvaldského fotbalu, ač mladší než pan Válek — **pan František Hrček** —, domluvil s panem Válkem setkání a spolu jsme ho navštívili. Bylo to velmi milé vzpomínání, pochopitelně s troškou nostalgie, avšak s humorem. Pan Válek vyprávěl, pan František Hrček ho doplňoval a také vzpomínal.



Oldřich Volný



Zdeněk Beniš

Na moji otázku, zda si vzpomene na zakládající členy fotbalového oddílu se pan Válek ani nemusel dlouho rozmyšlet a jmenoval: „Oldřich Volný, Zdeněk Beniš, Josef Brož, Jaroslav Grygar, Jan Morisák, Josef Matějek, tomu jsme ale jinak neřekli než Olen, a já.“ „Bylo to, myslím, v květnu 1939“, pokračoval pan Válek, „a šli jsme se na koupališti. Tam byla taková malá loučka, kde se hrávalo s balonem. Tam jsme se domluvili, že založíme fotbalový oddíl.“

Byla jsem zvědavá, kde vlastně pan Válek viděl fotbal hrát. Vysvětlil: „Musím říci, že tři čtyři roky před tím hráli fotbal kluci Mlčochovi, Velhudovi, Matulovi, Mališ, Janča, Žák, Skokan, můj bratr Láda. Mi bylo tak 15 roků. Snaha byla, nebylo ale hřiště, takže se ta první skupina, která chtěla hrát kopanou, rozpadla.“

Na moji poznámku, že k založení fotbalového družstva došlo vlastně v době okupace pan Válek řekl:

„Sokol byl zakázán, žádná jiná možnost scházet se nebyla. Takže jsme se dali dohromady, vytvořili výbor. Předsedou byl



Zleva: Josef Brož, Josef Matějek, Jaroslav Grygar, Jan Morisák a Josef Válek



Mužstvo v letech 1940—1941



Janek Morisák, jednatelem Ola Volný, já jsem byl hospodářem, pokladníkem Zdeněk Beniš. Na balon jsme se složili. Vznikl problém, kde hrát. První jsme jednali s Kubošovými — chtěli jsme si udělat hřiště pod kopcem směrem na Mniší, pod Kubošovou chalupou. Z toho sešlo a pak nám pan Jalůvka dovolil si udělat hřiště na břehách v Dolním Sklenově. Začalo se hrát. Trenéra jsme neměli. Snažili jsme se sami. Byli jsme nadšeni fotbalem, a jak už jsem řekl, žádná jiná možnost zábavy nebyla“.

„To hřiště na břehách byl kamenec, ani se tam nemusela sekat tráva. Před každým zápasem se muselo hřiště upravovat — břeh totiž ujížděl. No a s lajnováním to též nebylo jednoduché. Ještě že poblíž byla stolařská dílna pana Čajánka. Tam jsme chodili na piliny, pěkně je ručně sypali a hřiště bylo nalajnováno“, vzpomínal pan Hrček.

„V čem jste hráli?“, byla moje další zvědavá otázka

„To první družstvo, co se rozpadlo, mělo dresy — zelené, pamatuješ?. Ty jsme pak velmi dlouho oblékali“, říká pan Válek a pan Hrček to potvrzuje. On byl tenkrát ještě školák, ale fotbal mu učaroval, a na hodně dlouho.

„Pořídili jsme si branky — dělali jsme je u Morisáka v dílně, i dřevo jsme měli od něho“, pokračuje pan Válek a pan Hrček ho doplňuje: „Nejdříve byla síť drátěná.“ „První branky byly bez sítě“, upřesňuje pan Válek a pokračuje:

„Potom jsme si postavili šatnu“. Divím se. „Provizorní, samozřejmě“, směje se pan Válek, „z odkorů od Morisáka.“ „Rozhodčí se převlékal u Arnošta Kubaly“. „A jmenovali jsme se SK Hukvaldy – Sklenov“, přidává pan Hrček.

Na dotaz, jak to bylo s kopanou v Rychalticích, oba svorně říkají, že samostatný fotbalový oddíl tam nebyl, i když TJ Sokol tam existovala tak dlouho jako na Hukvaldech. Kluci z Rychaltic, pokud chtěli, hráli s našimi hráči.

„Měli jsme sprchy a umývárnu“, říká

pan Hrček a na můj udivený pohled se smíchem vysvětluje: „no sprcha, to byl splav a umývárna byla v potoku.“

„Na fotbal chodilo hodně příznivců, fandili mohutně, stejně jako dnes. Možná že došlo i na nějaké strkání“, vzpomíná pan Hrček. Pan Válek zase připomíná, že pokud se hrálo v okolí — Kozlovicích, Fryčovicích, Vlčovicích —, chodilo se pěšky, kdo měl kolo, ten byl pán.

„Později se jezdilo na žebříňákách“, doplňuje pan Hrček. „To nás vozil Eda Červenka, i koně ze statku“, potvrzuje pan Válek.

Zajímalo mě, zda si vzpomenu, s kým hráli první zápas.

„To bylo s Vlčovicemi a hráli Ola Volný, Jára Červenka, Janek Morisák, já, Jára Grygar, bratr Ladislav, Franta Kubala, Tonda Velhuda a ještě jiní. Zápasy hráli i starší — Ota Čaš, Ferda Žák, Karel Kozelský, Sláva Bortel, František Staněk, Gusta Fojtík, Horešovský, Sláva Velhuda. Nevím, jestli jsem si vzpomněl na všechny. Ještě Šišma ze dvora a Vochomůrka z pivovaru. To už jsme byli zaregistrováni“, uvedl pan Válek.

Pana Hrčka jsem se zeptala, kdy začal fotbal hrát on.

„No zprvu to bylo za dorost, ještě jsem neměl 18 roků, to byl nejnižší věk pro dospělé hráče, a už jsem hrál s dospělými. Před tím ještě vzniklo další družstvo — tam hrál Ferda Holub, Lojza Fajkus z Rychaltic, bratři Emil a Lojza Kociánovi, Emil Dryják. Ti hrávali předzápasy. Za okupace nebyl postup, mužstva v okolí měla vysokou úroveň. My jsme byli též dobří. A také junioři začali hrát. Chodili k nám bratři Žábenští a Bajerovi z Hájovaly, potom kluci z Větrčovic — Krompolc a Polášek. Hrávali s námi i hoši, kteří chodili k nám za děvčaty. Někteří museli na fotbal utíkat oknem — pantátové je nechťeli pustit, že mají doma plno práce.“

Pan Válek přidal další vzpomínku:

„Za války hráli s námi i kluci, co byli totálně nasazení v Klokočově u Pichatschka – Havluj a Maralík se jmenovali. V zápase



Čechia 7 — Ostrava Hulváky hráli Plonka a Kašpárek. No a tak to šlo až do konce války.“

Jak to bylo po válce vypráví dále pan Válek:

„Po válce byl trenérem Jan Dluhoš — ten tu chodil za děvčetem — a František Mon-sport, k hráčům přibyli Karel Žák, Karel Brož. Vzpomínám si, že na jeden zápas si Járu Grygara půjčil SK Slezská Ostrava, to bylo ještě za války.“

„Kolem roku 1948 byl trenérem doktor Vidlička“, přidává pan Hrček.

„No a trénoval dost dlouho“, dodává pan Válek.

„Hřiště se z břehů přestěhovalo na rybník. Tam byly též provizorní kabiny na převlékání, myli jsme se v potoku. Hřiště bylo třeba upravit — bylo to mnoho hodin, zadarmo, bez sponzorů, jak by se řeklo dnes“, vypráví pan Válek a pan Hrček pokračuje:

„Nebyly to jenom fotbalové zápasy, ke kterým jsme se scházivali a nehrály se jenom mistráky, byly to i přátelské zápasy — třeba utkání starých pánů Hukvaldy proti Sklenovu nebo chytání do ohrabeč-níků — namísto v brance chytalo se do ohrabečného koše. Užili jsme spoustu le-grace. I pivo bylo.“



„Starší páni“.

Pan Válek zase vyprávěl o své zálibě k fotografování — svůj fotoarchiv věnoval oddílu kopané při TJ Sokol a do klubovny seniorů. Potom na nějakou dobu svou činnost kolem fotbalu přerušil. *„Začal jsem stavět rodinný domek, byla rodina, nebyl čas“, říká.*

Pan Hrček ještě vzpomíná, že mezi fotbalisty byl více sourozeneckých dvojic — bratři Karel a Jaroslav Adamovští, Čer-

venkovi — Jára a Vlasta, Matějkovi — Láďa a Olen, Markovi — Vojta, nevlastní bratr Lojza Janča a později Jan Marek, Bůžkovi — Jára a Ivan, Sobotíkovi — František a Jirka...

„Potom Karel Kozelský inzultoval rozhodčího“, pokračuje ve vzpomínání pan Hrček, pan Válek potvrzuje, „a oddíl se rozpadl. Já s Olou Hrnčárkem jsme nějakou dobu hráli v sousední Lubině. Bylo to



František Hrček a dorostenci — Kozlovice 1961

možná v polovině padesátých let“ — trochu jsme tápali v čase... „Potom na školu přišel učitel Faldyna a založil žákovské družstvo, kluci z ročníku 1944—1946. Tam byli velmi dobří hráči — Alois Rožnovský, Vlastimil Holub, Jaroslav Sobotík, Vladimír Větril, Antonín Kubala, Zdeněk Bůžek, Pavel Juřena, Jiří Sobotík, Leoš Babinec, Břetislav Vicher, Luděk Volný a František Bělunek. Ti potom přešli do dorostu a časem do dospělých. Trénoval jsem je, někdy jsem s nimi i hrál. Utkání se tenkrát hrála v neděli odpoledne. Pak vznikl problém. My jsme též začali hrát s dechovkou a odpoledne jsme na fotbal nemohli. Když chyběli tři čtyři hráči, zápasy se musely přesunout na nedělní odpoledne. Od té doby se fotbal u nás hraje nepřetržitě, ale to už je jiná historie.“

„Ještě musíme připomenout Járu Švihla, který fotbalovému oddílu pomáhal se všemi administrativními pracemi, zapojil se i Jirka Brus, který se na Hukvaldy přistěhoval z Mniší“, dodal pan Hrček.

„Já už jsem tenkrát fotbal nehrál“, říká

pan Válek, „ale ještě v době, kdy se budovalo nové hřiště naproti pile — tam, co je dodnes, staral se o to Ludva Bůžek, jsem zase pomáhal. Fotbal jsem měl pořád rád, když bylo třeba přiložil jsem ruku k dílu“.

Co k tomu dodat? Především vyjádřit velký obdiv těm, kteří se s nadšením hře věnovali, bez finanční podpory institucí, z vlastních prostředků. Také popřát žijícím dřívějším hráčům hlavně zdraví a ještě dlouhá léta. A poděkovat panu Válkovi i panu Hrčkovi za jejich vzpomínání.

Když jsem poslouchala vzpomínky na příhody kolem zápasů, uvědomila jsem si, že velké poděkování patří také partnerkám všech fotbalistů za pochopení pro jejich koníčka.

Protože si myslíme, že připomenutí si zaslouží i následovníci těch, o kterých tu píšeme, i ti, co hrají fotbal dnes, přinese-me vám pokračování hukvaldské fotbalové historie i v srpnovém čísle. Budeme se snažit na nikoho nezapomenout.

Karla Klečková



Tenisové soutěže

Po jarní úpravě hřišť a velké brigádnické aktivitě členů se 29. 5. uskutečnil první letošní tenisový turnaj TJ SOKOL Hukvaldy. Po dobrých zkušenostech z loňského roku jsme zopakovali soutěž rodinných dvojic — tzv. Family Open. Počet účastníků byl o něco nižší než loni, ale bojovalo se stejně usilovně.

V soutěži čtyřher mužů se sešly jen 3 dvojice. Zvítězili Větrilovi (Oldřich a Vladimír) před Drlíky (Lubomír a Aleš). V soutěži smíšených párů se sešlo 5 dvojic a k nim se přidal jeden dámský pár Návratová-Baturná. O vítězi rozhodlo vzájemné utkání mezi dvojicí Kroča-Herotová : Hložanka M.-Březinová 6/4. Na třetím místě skončili Míčekovi (Riko + Dana), kteří odsunuli na čtvrté místo loňské finalisty Uhlíře s Mífkovičovou, kteří však jako jediní dokázali porazit vítěze Kroča s Herotovou.

Na 19. června byl vypsán tenisový turnaj čtyřher mužů „Memoriály“. K 15. ročníku Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše určeného pro hráče nad 35 let, přibyl letos 1. ročník Memoriálu Zdeňka Adamovského pro hráče nad 50 let. Na turnaj se přihlásilo 10 dvojic, z nichž 5 soutěžilo ve skupině „mladších“ a 5 ve skupině „starších“ hráčů. Ve skupinách se soutěžilo systémem „každý s každým“ na 1 vyhraný set. První dvě dvojice pak sehrály finále na 2 vítězné sety.

V Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše se ve finále utkali hráči Sokola Hrabová Toř-Hutka a Hrbáček-Konečný 6:3, 6:1.

V Memoriálu Zdeňka Adamovského zvítězili ostravští hráči Kunčický Petr-Elbel Čestmír nad bratry Rychlíkovými ze Studénky 6:1, 6:3.

Vítězové obou soutěží získali putovní poháry a upomínkové ceny. Pak se utkali v „super finále“ a Kunčický-Elbel Č. zvítězili nad Toř-Hutka 2:0 na sety.

Z pořadajícího oddílu se zúčastnilo pět dvojic: 2 páry byly ve skupině mladších





hráčů a 3 páry hrály ve skupině starších, avšak na přední místa se neprobojovali. V Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše obsadili 4. místo Kroča S.-Větril O. po vítězství nad Uhlířem a Týčem 6:4. V Memoriálu Zdeňka Adamovského se naše páry navzájem porážely, takže o konečném pořadí rozhodovalo skóre ze vzájemných utkání, které vyneslo dvojici Drlík-Elbel T. na 3. místo, čtvrtí byli Janošek s Šimonem a poslední příčka připadla Vondrovi s Jurečkou P.

Tomáš Elbel

ročních podmínkách se horníci pohybují.

Ve výletu jsme dále pokračovali autobusem do Šilheřovic. Odtud jsme šli pěšky po zelené značce kolem zámečku, přes golfové hřiště zpět na Landek.

V areálu muzea si pak každý hledal zábavu podle svého. Kdo měl dost sil šel do lanového centra, z dětí se stali stroje-doucí v odstavené lokomotivě, jiní dali přednost příjemnému prostředí ve zdejší Harendě.

Výlet se vydařil, i počasí se umoudřilo a svítilo sluníčko.

Za odbor KČT Slávek Koval



Víte, že...

Výlet rodičů s dětmi na Landek

Již tradičně na přelomu jara a léta pořádali turisté výlet pro rodiče s dětmi. Tentokrát jsme v sobotu 12. června 2004 jeli navštívit Hornické muzeum na Landeku v Ostravě. I když počasí ráno na výlet příliš nelákalo sešlo se nás v autobuse 35.

Samotná prohlídka Hornického muzea byla velmi zajímavá a přispěl k tomu především poutavý výklad průvodce. Po prohlídce stálých expozic osídlování Landeku pravěkými lovci a vzniku hornictví, jsme si zahráli na horníky a zřáli do podzemí, kde jsme mohli vidět, v jak ná-

Kalendárium

V letech persekuce za 2. světové války byli v koncentračních táborech umučeni naši spoluobčané. Připomeňme si po 60 letech jejich jména i jejich podobu na fotografii, a také zápis v obecní kronice. Pan Mlčoch uvedl:

Persekuce

Po celou válku se těžko dýchalo a žilo a bylo jakoby mrtvola ležela v domě. Nikdo nebyl svým životem jist. Stačilo jen anonymní udání — mnohdy ani toho nebylo zapotřebí, by našinec byl smýkán a žalařován, týrán a živen řepou. Vše ponecháno zlovůli t. zv. „gestapákům, osobního to vojska Hitlerova pod komandem Himmlera. Ti prohlašovali: My můžeme



OBĚTI NACISTICKÉ PERSEKUCE 1939 – 1945

					
SVITÁK OTAKAR * 3. 3. 1904 + 26. 7. 1942 PLOTZENSEE	VANTUCH VÁCLAV * 4. 5. 1887 + 18. 3. 1942 OSVĚTIMI	MATĚJEK LEOPOLD * 21.6. 1896 + 20. 8. 1944 OSTRAVĚ	HYKL BEDŘICH * 3. 3. 1905 + 17. 6. 1944 BERGCH-BELSEN	MAREK JAN * 10. 3. 1880 + 31. 1. 1944 MAUTHAUSEN	ZÁTOPEK DIONIS. * 24. 10. 1908 + 31. 1. 1942 DOL. ŠKLETŮ
					
ERMIS LADISLAV * 22. 6. 1911 + 15. 1. 1944 MAUTHAUSEN	FOJTÍK LUDVÍK * 24. 5. 1920 + 31. 1. 1944 MAUTHAUSEN	MORIS JAN * 4. 5. 1918 + 18. 12. 1944 OSTRAVĚ	ERMIS JAN * 4. 6. 1920 + 3. 10. 1944 ČESKOVCE	JANČA FRANTIŠEK * 28. 6. 1922 + 31. 1. 1944 MAUTHAUSEN	MAREK VOJTĚCH * 30. 11. 1924 + 31. 1. 1944 MAUTHAUSEN



REK ADOLF
* 8. 6. 1886 + 31. 1. 1944
MAUTHAUSEN

dělat, co chceme!“, a také konali, o čemž nás poučuje seznam postižených ve zdejší obci:

Rek Adolf — persekuován byl za nadržování partyzánům, zahynul roku 1944 v Mauthausenu,

Leopold Sviták — plukovník letectva — odbojář, zhytnul roku 1942 v Plotzensee,

Václav Vantuch — persekuován byl jako činovník Sokola, zahynul v roce 1942 v Osvětimi,

Leopold Matějek — odbojář, byl popraven v Ostravě,

Bedřich Hykl — nadržování partyzánům, zahynul v roce 1944 v Bergen Belsen,

Jan Marek — přechovávání zběha, umučen 1944 v Mauthausenu,

Dionisius Zátoupek — odbojář, zemřel v roce 1942,

Ladislav Ermis — pomoc partyzánům, zemřel roku 1944 v Mauthausenu,

Ludvík Fojtík — rovněž pomáhal partyzánům, zemřel v roce 1944 v Mauthausenu,

Jan Moris — pomoc partyzánům, byl popraven v roce 1944 v Ostravě,

Jan Ermis — pomoc partyzánům, zemřel ve Sviadnově,

František Janča — přechování zběha, umučen v roce 1944 v Mauthausenu,

Vojtěch Marek — přechovávání zběha, zahynul v roce 1944 v Mauthausenu.

To jsou ti na fotografii. K nim je nutno ještě přiřadit oběti 2. světové války z Rychnaltic: Ludvíka Blahetu, Bohuše Bujnoška, Aloise Tomančáka, dále pak židovské rodiny Kulkových a Silbersteinů. Pan Mičoch se zmiňuje ještě o Michalu Bělunkovi, který zahynul v Osvětimi, na fotografii není.

Čest jejich památce!

Karla Klečková



Aktuálně k reformě veřejných financí (5.)

Soubor schválených zákonů v rámci reformy veřejných financí se dotkne tou či onou měrou každého z nás. V seriálu statí, ve kterém pokračujeme i v letošním roce, chceme poradit našim čtenářům, jak zareagovat na některé změny, především daňové legislativy.

JAK JE TO VLASTNĚ S DANĚMI V EVROPSKÉ UNII

V tomto čísle občasníku, který již vychází po vstupu České republiky do Evropské unie, si zkusme stručně shrnout, jaké daně v EU jsou, čím se řídí a co pro nás z toho vyplývá.

Především: konečným cílem procesu daňové harmonizace, který v EU probíhá, není vytvoření jakési společné daňové soustavy (jako je tomu u monetární politiky s cílem zavedení jednotné měny, eura, v budoucnu ve všech členských zemích EU). Tvorba národních daňových systémů má i nadále zůstat v kompetenci vlád jednotlivých zemí.

To se týká především oblasti přímých daní (daní z příjmů, majetkových daní), zatímco pro potřeby jednotného trhu je účelné sladovat daně nepřímé: daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a spotřební daně (akcízy). O závazných minimálních sazbách akcíz byla řeč minule, věnujme se tedy DPH.

Problematicke této daně se věnuje tzv. šestá směrnice ES (dále jen „směrnice“), která je pro členské státy EU závazná; jsou však možné mnohé výjimky, ať už přechodné či trvalé. Ty se týkají i českého zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“).

Asi nejvýznamnější obsahovou diferencí je trvalá výjimka na limit obratu pro povinnou registraci plátce DPH. Ten

je v ČR nyní 1 mil. Kč, ale podle směrnice má činit 5 000 eur. To je samozřejmě pro nás výhodné, neboť každé snížení vede ve svém důsledku ke zvýšení plátců DPH a tím i možnému zvýšení ceny pro spotřebitele.

Přechodné výjimky (do 31. 12. 2007) se týkají uplatňování snížené sazby DPH na dodávky tepla pro vytápění a přípravu teplé vody a dodávky stavebních prací, týkající se rodinných domů a bytů.

V rozporu se směrnicí je vrácení daně osobám se zdravotním postižením a „mediálně známé“ zařazení dětských plen do snížené sazby.

Veřejností nejvíce vnímána změna základní sazby DPH v ČR od 1. 5. 2004 z 22 % na 19 % (při zachování snížené pěti-procentní sazby) vyhovuje směrnici. V ní je uvedeno, že základní sazba daně nesmí být nižší než 15 % a snížené sazby mohou být uplatňovány nejvíce dvě, přičemž žádná nesmí být nižší než 5 %.

V novém českém ZDPH však došlo k celé řadě přesunů zboží a služeb mezi základní a sníženou sazbou daně, které nevyplývuly z přijetí podmínek směrnice. Snahou poslanců bylo posílit příjmy státní kasy, je však otázkou, zda se efektivně využijí či jen zvýší daňové zatížení našich obyvatel. Navíc, naše sazby DPH nepatří v EU zrovna k těm nejnižším (viz tabulka).

Konkrétně se jedná o dodávky zboží nebo služeb určených k použití při zemědělské výrobě, ubytování v hotelích, pronájem kempů a karavanů, vstupné na sportovní události a používání sportovních zařízení, antikoncepci, odstraňování odpadů a činnosti knihoven.

¹ plný název směrnice v angličtině zní „Sixth Council Directive of 17 May 1977 on the harmonization of the laws of the Member States relating to turnover taxes — Common system of value added tax: uniform basis of assessment“



Tabulka: Sazby DPH v členských státech EU

stát	sazby DPH		stát	sazby DPH	
	snížená	základní		snížená	základní
Rakousko	10	20	Litva	9	18
Belgie	6; 12	21	Lucembursko	3,6; 12	15
ČR	5	19	Lotyšsko	5; 9	18
Dánsko	25		Malta	5	15
Estonsko	5	18	Nizozemí	6	19
Finsko	8; 17	22	Polsko	3; 7	22
Francie	2,1; 5,5	19,6	Portugalsko	5; 12	19
Německo	7	16	Slovensko	19	
Řecko	4; 8	18	Slovinsko	*	19
Maďarsko	12	25	Španělsko	4; 7	16
Irsko	4,3; 13,5	21	Švédsko	6; 12	25
Itálie	4; 10	20	Velká Británie	5	17,5
Kypr	*	15			

k datu 1. 1. 2004, v ČR k 1. 5. 2004, * aktuálně nezjištěno, v některých státech existuje navíc i nulová sazba

Příště: Jaké budou daně k ochraně životního prostředí

*Jan Široký
e-mail: jsiroky@mmo.cz*

Vína s přívlastkem

LEDOVÉ VÍNO



Zdravé a vyzrálé hrozny určených odrůd se ponechávají na keřích až do příchodu silnějších mrazů. Sklidí se v průběhu listopadu či prosince, a to v noci nebo brzy ráno, za pěti až osmistupňové-

ho mrazu. Sklizně se zúčastní vinařský důvěrník, který ověří jejich množství a výši cukernatosti. Sklizeň takových hroznů je pochopitelně nižší než sklizeň hroznů v normálním období během září či října. Mrazy promění biologickou vodu v led, a tak je výlisnost moštů velmi nízká. Obsah cukru v hroznech a moštech se silně zkoncentruje. Hrozny se lisují celé a ještě zmrzlé. Ztráty na množství a jejich hmotnosti jsou vysoké. V období mrazů se dosti obtížně sklízejí.

Hrozny musí být zdravé, poškozené nebo nahnílé hrozny se vyrazují. Mošty z takových hroznů dlouho a pomalu kvasí. Mohou být odkaleny a znovu zakvašeny ušlechtilými kvasinkami, případně zahřívány, aby lépe kvasily. Ošet-



řování moštů a vín probíhá podle stanovené technologie. Jejich školení a láhování se provádí klasickým způsobem. Vína jsou plněná do třetinkových láhví. Jejich cena je značně vysoká, odpovídající jakosti, nákladům i ztrátám. Ledová vína jsou značně alkoholická a značně nasládlá v důsledku vyššího obsahu hroznového cukru. Považujeme je za vína speciální, která rozšiřují nabídku ve vybraných ochodech s vínem. Ledová vína u nás začal vyrábět jako první ing. J. Peřina v Dolních Dunajovicích. Jeho příkladu následují i ostatní vinařské firmy.

Z knihy *Zrození vína*
Jaroslav Zahrádka

Naše rady

Čistá voda v žumpě. Septik není třeba vyvážet

Bakterie a enzymy pro rozklad organické hmoty v žumpách, septicích, kompostech, stájích, ČOV, odpadech, lapolech.

SUPERKONCENTRÁT

Slouží k rozkladu fekálií a veškerých organických látek v septicích, žumpách, kanalizacích, v odpadních systémech a ve vyhnivacích nádržích ČOV. Účinně zabraňuje zápachu! Tekutinu z takto ošetřené žumpy — septiku — je možno čerpat na zahradu. Obsahuje velké množství živin vhodně rozložených pro rostliny. Jedno balení (50 g) slouží jako zaváděcí dávka na 5—8 m³ obsahu žumpy nebo septiku. Po šesti týdnech se používá již trvale snížená dávka (1/4 ze zaváděcí dávky) v měsíčním intervalu, jestliže se jedná o žumpu, která nemá žádný odtok nebo trativod. V případě biologického septiku je zaváděcí dávka stejná, po šesti týdnech se aplikuje 1/2 obsa-

hu krabičky. Pokud si osazené bakteriální kultury nezahubíte antibakteriálními prostředky, kyselinami, louhy, velmi podpoříte a obnovíte přírodní proces rozkladu a prodloužíte tak dobu naplnění komory septiku. Septik skutečně není třeba vyvážet!

50 g — cena 160 Kč

OXYGENERÁTOR

Bakteriální prostředek k urychlení kompostování všech organicky rozložitelných látek vhodných ke kompostování, k rozkladu fekálií v suchých WC — zabraňuje zápachu! Ke zlepšení čistícího účinku v domácích i průmyslových ČOV. Čistí vodu v zahradních jezírkách, nekalí se. Založení kompostu: tráva, listí, štěpka, zbytky z kořenové aj. se navrší na hromadu 3—5 m³ a zalije se předem připraveným roztokem Oxygenerátoru aktivovaný v 10 l vlažné vody. Pokud je množství materiálu určeného ke kompostování menší, je vhodné Oxygenerátor rozdělit a aplikovat dle velikosti hromady poměrnou část. První 3—4 dny je nutné kompost kropit vodou. Do dvou měsíců je kompost nazrálý. Pokud takto připravený kompost dáme ke kořenové zelenině, zabráníme výskytu plísní. Upozornění: Kompost je nutné zakládat při minimální teplotě +10° C.

50 g: 160 Kč

FREE FLO

Ideální prostředek pro domácnost k čištění všech odpadů a odpadních sifonů (koupelny, sprchové kouty, kuchyně...). Obnovuje bezchybný odtok v prádelnách. Pomáhá preventivně udržet dokonale průtok v odpadu, odstraňuje zápach. Vylučuje drahé instalatérské opravy a čištění. Přípravek neobsahuje žádnou žíravinu ani louh sodný, které poškozují odpadní systém a ničí přírodní bakterie s kladným účinkem. Prostředek dokáže odstranit usazeniny z pracích prášků, mýdel, tuků, vlasů a veškerou organickou hmotu. V odpadním systému zů-



stává tak dlouho, dokud vše neodstraní. Není zdraví škodlivý. Toto balení postačí na čtyři sifony a následné odpady. Další výhodou tohoto přípravku je, že nehubí v žumpách či septických naočkované bakterie pro rozklad fekálií.

50 g: 150 Kč

ODOUR DIGESTOR

Biologický pohlčovač pachu a čistič skvrn od zbytků potravy, ovoce, výkalů, zvratků a moče na čalouněných povlácích. Odstraňuje zápach. Vhodný pro chovatele koček a psů. Odstraňuje zápach z lednic, mrazicích pultů. Velmi účinný k odstranění plísní na stěnách! Zasažená místa se postříkají, přípravek se nechá působit přes noc. Po uplynutí uvedené doby místo vykartáčujte, vysajte nebo vyperte. Pokud se jedná o plíseň, místo postříkejte, nechejte působit 24 hodin, pak setřete vlhkým hadrem a pokud je místo suché, vymalujte. Při velkém zasažení plísní postřík opakujte dvakrát.

500 ml: 210 Kč

LIQUID

Čtyři optimálně vyvážené skupiny enzymů — lypáasy, proteáasy, amyláasy, hemiceluáasy — dávají Liquidu mimořádnou schopnost rozštěpit tuky na organické frakce. Předností je rychlá reakce na tuky, které dokáže v krátké době přeměnit na tekutou substanci. Spatně protékající nebo dokonce zcela ucpaná odpadní (ka-

nalizační) potrubí se pomocí Liquidu uvolní a zkapalněné usazeniny odtečou. V systému, kde je ještě zařazen odlučovač tuků, dokáže Liquid rozložit přitékající tuk, a tím prodloužit lhůtu na vyvezení odlučovače. Při stálém a pravidelném používání Liquidu vyvážení tukového odlučovače zcela odpadne! Tuk se rozkládá na biologicky nezávadnou látku bez zápachu, kterou je možno vypouštět do kanalizační sítě. Dokáže odstranit zápach, rozkládá patologické látky, zabíjí výskyt plísní. V havarijních případech úniku olejů, po jejich odklizení. lze aplikaci Liquidu velice rychle kontaminovaná místa odmastit. Na ČOV odstraňuje biologickou pěnu, snižuje CHSK a fosfor. Přípravek se ředí vodou (desinfekce 1:150, na mytí 1:60, odpady, kanalizace 1:30). V ČOV (odkalovací nádrže) se dávkuje neředěný.

1 litr Liquidu na 23 000 litrů objemu
1/2 litru: 230 Kč, 1 litr 460 Kč

Ceny jsou uvedeny včetně 19 % DPH. Přípravky jsou doporučeny a schváleny Ministerstvem zdravotnictví, VÚ ministerstva zemědělství a hnojiv, dále jsou testovány a doporučeny Ústavem technologie vody a prostředí VŠCHT. Neškodí lidem ani zvířatům!

Tyto přípravky zasíláme i na dobírku.
Gabriela Sudová — SUBIO, Potoční 542,
735 32 Rychvald
Telefon: 596 634 677, 732 277 264,
605 254 826
e-mail: subio@email.cz

Nepřehlédněte

Uzávěrka 4. čísla Hukvaldského občasníku roku 2004 bude 17. srpna 2004. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterkoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlakl@quick.cz.